

8. Herziening van voorschotten en definitieve toekenningen

Onder herziening wordt verstaan het door Belastingdienst/Toeslagen ambtshalve of op verzoek wijzigen dan wel intrekken van een eerder genomen voorschot of een definitieve toekenning (DT).

Tot een herziening kan worden besloten:

- op verzoek van de belanghebbende
- door Belastingdienst/Toeslagen (ambtshalve, dus zonder een verzoek van de belanghebbende)
- naar aanleiding van een bezwaarschrift

Dit hoofdstuk gaat per beschikkingstype in op de verschillende herzieningsvarianten.

1. voor [voorschotten](#)
2. voor [definitieve toekenningen](#)

8.1. Herziening voorschotbeschikking

8.1.1. Op verzoek of ambtshalve

De bevoegdheid van Belastingdienst/Toeslagen om de voorschotbeschikking te herzien staat in [artikel 16](#), lid 4, van de Awir. Daarbij maakt het niet uit of de belanghebbende daartoe wel of geen verzoek heeft ingediend. Er staan immers geen voorwaarden voor een herziening in dit artikel. Bovendien kan een herziening op grond van deze bepaling zowel in het nadeel als in het voordeel van de belanghebbende zijn.

In de voorschotfase wordt een verzoek om herziening door Belastingdienst/Toeslagen doorgaans aangemerkt als een mutatieverzoek. Een mutatieverzoek wordt in beginsel altijd door Belastingdienst/Toeslagen gehonoreerd met een aangepaste voorschotbeschikking. Alleen wanneer er twijfel is over de juistheid van het verzoek of de daarin verstrekte gegevens wordt nader onderzoek gedaan.

Omdat er sprake is van een bevoegdheid moet Belastingdienst/Toeslagen bij de uitoefening daarvan de belangen afwegen en ook laten blijken dat die belangenafweging heeft plaatsgevonden. Omdat de meeste herzieningen het gevolg zijn van een mutatieverzoek, blijkt uit de nieuwe beschikking al dat deze afweging heeft plaatsgevonden. Wordt een herzieningsverzoek echter afgewezen, dan moet aan de belanghebbende worden aangegeven waarom het verzoek is afgewezen.

Nadat de DT-beschikking is afgegeven, is een herziening van de voorschotbeschikking niet meer mogelijk. Hoewel een dergelijke herziening strikt juridisch genomen nog wel mogelijk is, zal deze herziening nergens toe leiden omdat op basis van artikel 24, lid 2, van de Awir deze herziening wordt verrekend met de definitieve vaststelling.

8.1.2. Naar aanleiding van een bezwaarschrift

Wanneer een belanghebbende een bezwaarschrift tegen een voorschotbeschikking heeft ingediend, dat aan alle voorwaarden voldoet (zie het handboek Awb), dan

moet naar aanleiding daarvan een heroverweging plaatsvinden. Deze heroverweging kan leiden tot een herziening van het voorschot. De wettelijke basis voor deze herziening is dan niet artikel 16, lid 4, van de Awir, maar artikel [7:11](#), lid 2, van de Awb. Wanneer blijkt dat het voorschot op een te laag bedrag is vastgesteld, wordt dit herzien naar aanleiding van het bezwaarschrift. Op de beschikking komt dan ook te staan: Beslissing op bezwaar.

Wanneer het bezwaarschrift niet aan alle voorwaarden voldoet, kan het voorschot toch herzien worden, maar dan op basis van artikel 16, lid 4, van de Awir. Dit is dan echter geen beslissing op bezwaar, maar een nieuw primair besluit. Op het bezwaarschrift moet ook dan nog wel een beslissing worden genomen: namelijk dat het niet-ontvankelijk is.

Het is in beginsel niet mogelijk om iemand slechter te maken van zijn bezwaarschrift. Dit wordt het verbod op reformatio in peius genoemd. Dit betekent echter niet dat als tijdens de bezwaarbehandeling wordt ontdekt dat een voorschot te hoog is, dit niet mag worden aangepast. In artikel 6:18, lid 1, van de Awb is namelijk bepaald dat het feit dat er een bezwaar is ingediend niet betekent dat de bevoegdheid uit artikel 16, lid 4, Awir komt te vervallen.

Voorbeeld

In de volgende situatie kan worden overgegaan tot een herziening ten nadele tijdens bezwaar, ofwel er is geen sprake van strijd met het verbod op reformatio in peius.

De belanghebbende gaat in bezwaar tegen de herziening van zijn voorschot huurtoeslag vanwege een verlaging van de rekenhuur. Tijdens bezwaar blijkt - op aangeven van de belanghebbende zelf - dat een onderhuurder ten onrechte niet is meegenomen bij de vaststelling van het voorschot. Door deze omstandigheid kan geen aanspraak meer worden gemaakt op huurtoeslag. Aangezien dit zonder bezwaar op grond van artikel 16, lid 4 van de Awir tot een herziening van het voorschot kan leiden, is dit tijdens bezwaar ook mogelijk.

8.1.3. Wijzigen gegevens belanghebbende

De toeslagensystematiek is gebaseerd op voorschotverlening, waarbij het voorschot is gebaseerd op de gegevens die bij Belastingdienst/Toeslagen bekend zijn. Wanneer er niet de juiste gegevens bij Belastingdienst/Toeslagen bekend zijn, moet de belanghebbende deze alsnog doorgeven. Het gaat hier dus om informatie die de belanghebbende op eigen initiatief moet verstrekken. Deze verplichting is neergelegd in artikel 17 van de Awir. Per toeslagsoort kan het om verschillende wijzigingen gaan. Ze worden hieronder behandeld.

Voor alle toeslagen

In [artikel 5](#) van de Uitvoeringsregeling Awir is bepaald in welke gevallen belanghebbenden wijzigingen moeten melden. Dit kan zowel schriftelijk als elektronisch en in sommige gevallen ook telefonisch. Het gaat om de volgende wijzigingen:

- het aangaan of beëindigen van een partnerschap

- een verhoging van het inkomen van de aanvrager zelf, zijn partner en/of zijn medebewoner(s), die leidt tot een verlaging van de tegemoetkoming van meer dan 100 euro
- een verhuizing van de aanvrager zelf, zijn partner en/of zijn medebewoner(s) naar of vanaf een buiten Nederland gelegen woonadres dan wel tussen twee buiten Nederland gelegen woonadressen

Voor de huurtoeslag

Ontvangt de aanvrager een voorschot huurtoeslag, dan moet hij ook aan Belastingdienst/Toeslagen doorgeven:

- een wijziging in de huurprijs (in een aantal gevallen wordt de wijziging in de huurprijs door de verhuurder doorgegeven zie daarvoor het onderdeel [Huurtoeslag](#) van het handboek)
- het aangaan of beëindigen van een huurovereenkomst of een onderhuurovereenkomst
- een verandering van verhuurder
- een verhoging van het geschatte vermogen van de aanvrager zelf, zijn partner en/of zijn medebewoner(s), waardoor over het berekeningsjaar waarschijnlijk sprake zal zijn van 'voordeel uit sparen en beleggen'
- de komst of het vertrek van een medebewoner

Voor zorgtoeslag

Ontvangt de aanvrager een voorschot zorgtoeslag, dan moet hij Belastingdienst/Toeslagen ook op de hoogte stellen van een beëindiging van zijn zorgverzekering, of van een opschorting van die zorgverzekering in het geval van detentie (Zorgverzekeringswet, [artikel 24](#)).

Voor kinderopvangtoeslag

Ontvangt de aanvrager een voorschot kinderopvangtoeslag, dan moet hij aan Belastingdienst/Toeslagen doorgeven:

- een wijziging in het soort of het aantal uren genoten kinderopvang door een kind van hemzelf of van zijn partner
- een wijziging van het geregistreerde kindercentrum of geregistreerde gastouderbureau
- een wijziging van de uurprijs
- alleen voor 2006: een wijziging van de vrije vergoeding of verstrekking door de werkgever voor de kosten van kinderopvang (bedoeld in [artikel 16c](#) van de Wet op de loonbelasting)
- een wijziging van de tegemoetkoming van de gemeente of het UWV (als bedoeld in [artikel 22](#) en [artikel 29](#) van de Wet kinderopvang)

Wordt alleen kindertoeslag ontvangen, dan gelden uitsluitend de voorwaarden als hiervoor genoemd onder alle toeslagen.

Zoals hiervoor toegelicht regelen [artikel 17](#) van de Awir en [artikel 5](#) van de Uitvoeringsregeling Awir de gevallen waarin de aanvrager verplicht is om uit zichzelf wijzigingen door te geven aan Belastingdienst/Toeslagen.

Belastingdienst/Toeslagen kan op grond van [artikel 18](#) van de Awir echter ook de aanvrager, zijn partner en/of zijn medebewoner(s) vragen om inlichtingen te verstrekken die nodig zijn om te kunnen beoordelen of en tot welk bedrag aanspraak bestaat op een toeslag. Belastingdienst/Toeslagen kan op verschillende momenten om gegevens en inlichtingen vragen: voorafgaand aan de verlening van

een voorschot, lopende de uitbetaling van het voorschot, voorafgaand aan de definitieve toekenning van de toeslag, of nadat de definitieve toekenning heeft plaatsgevonden.

Belastingdienst/Toeslagen moet een termijn stellen voor het verstrekken van de gevraagde gegevens en inlichtingen. Worden die niet binnen die termijn verstrekt, dan zal Belastingdienst/Toeslagen de betrokkene aanmanen onder het stellen van een nieuwe termijn. Vanzelfsprekend zal Belastingdienst/Toeslagen dan wijzen op de gevolgen die optreden als de gevraagde informatie ook dan niet wordt verstrekt. Dit kan er allereerst toe leiden dat de uitbetaling van de termijnen van een voorschot tijdelijk wordt opgeschort ([artikel 23 van de Awir](#)).

Blijft een aanvrager, zijn partner of de medebewoner(s) in gebreke te voldoen aan het in dit artikel bepaalde, dan kan Belastingdienst/Toeslagen het voorschot herzien. Dit kan inhouden dat de toeslag op nihil wordt gezet.

Belastingdienst/Toeslagen kan het voorschot ook wijzigen zonder dat eerst gevraagd wordt om inlichtingen, bijvoorbeeld bij een vermoeden van een fraude.

Gaat het om inlichtingen die gevraagd worden voorafgaand aan het definitief toekennen van de toeslag (dus tijdens de voorschotfase), dan leidt het niet-verstrekken ertoe dat Belastingdienst/Toeslagen de hoogte van de toeslag ambtshalve bepaalt. Dat de aanvrager de gevraagde informatie niet heeft verstrekt, zal kunnen leiden tot de conclusie dat niet is voldaan aan alle voorwaarden voor de toeslag. Het gevolg daarvan is dat de hoogte van de toeslag wordt verminderd, indien nodig tot nul.

Wanneer er informatie wordt opgevraagd na de definitieve vaststelling, betekent het niet aanleveren van de informatie niet automatisch dat de tegemoetkoming herzien kan worden. (Zie voor de voorwaarden paragraaf 8.2.)

8.2. Herziening van een DT-beschikking

Net als bij een voorschot kan een definitief vastgestelde tegemoetkoming worden herzien naar aanleiding van een bezwaarschrift of een verzoek van de belanghebbende. Hierbij gelden wel deels andere regels omdat een “definitieve” toekenning niet zo maar mag worden herzien. Dit onderscheid blijkt ook uit de wet. Zoals hierboven aangegeven staan in artikel 16, lid 4, van de Awir geen voorwaarden voor het herzien van een voorschot. In de artikelen 20, 21 en 21a van de Awir staan deze wel voor de herziening van een definitief vastgestelde tegemoetkoming.

8.2.1. Herziening naar aanleiding wijziging inkomen

Wanneer na een definitieve vaststelling van een toeslag een inkomensgegeven (voor de jaren 2006 en 2007 was dit het verzamelinkomen of de jaaropgaaf) of een niet in Nederland belastbaar inkomen (NINBI) wordt vastgesteld of gewijzigd en hieruit blijkt dat de toeslag op een onjuist bedrag is vastgesteld, dan *moet* de toeslag worden herzien (artikel 20, lid 1, van de Awir). Deze herziening kan zowel in het voordeel als het nadeel van de belanghebbende zijn en kan dus leiden tot een nabetaling of een terugvordering.

De herziening moet gebeuren binnen acht weken na het bekend worden van het inkomensgegeven dan wel binnen acht weken nadat de vaststelling of wijziging van het NINBI onherroepelijk is geworden (artikel 20, lid 2, Awir). De termijn voor de herziening hangt dus af van de wijziging van het inkomen. De herzieningstermijn van vijf jaar die geldt voor de herziening op basis van artikel 21 of 21a van de Awir geldt hier dan ook niet.

Als de termijn van acht weken niet gehaald wordt kan mogelijk nog wel worden herzien op basis van artikel 21 of 21a van de Awir of naar aanleiding van een bezwaarschrift. Dan gelden echter wel de regels en termijnen die bij deze herzieningsmogelijkheden horen.

8.2.2 Herziening in het nadeel van de belanghebbende

Wanneer een toeslag definitief is vastgesteld mag deze niet meer zomaar worden herzien, zeker niet in het nadeel van de belanghebbende. Dit betekent echter niet dat een onjuiste toekenning nooit teruggedraaid mag worden. Artikel 21 van de Awir biedt namelijk de mogelijkheid om in bepaalde gevallen een DT-beschikking te herzien in het nadeel van de belanghebbende.

Ten eerste mag een DT-beschikking worden herzien wanneer er na de vaststelling nieuwe feiten of omstandigheden zijn (artikel 21, lid 1, onder a, van de Awir). Dit zijn feiten of omstandigheden waarvan Belastingdienst/Toeslagen bij de vaststelling redelijkerwijs niet op de hoogte kon zijn. Deze herzieningsbevoegdheid geldt dus niet voor gevallen waarbij na de DT-beschikking alsnog stukken worden opgevraagd, die eigenlijk voor de vaststelling hadden moeten worden opgevraagd.

Ten tweede bestaat er de bevoegdheid om een DT-beschikking te herzien als de toeslag op een te hoog bedrag is vastgesteld en de belanghebbende of zijn partner wist dit of behoorde dit te weten (artikel 21, lid 1, onder b, van de Awir). Het gaat er hier dus niet alleen om of de belanghebbende het feitelijk wist, want deze bevoegdheid geldt ook als hij het redelijkerwijs behoorde te weten.

Omdat de herziening op basis van artikel 20, lid 1, van de Awir een bevoegdheid is, moet gemotiveerd worden waarom gebruik wordt gemaakt van deze bevoegdheid. Om deze bevoegdheid nader in te vullen heeft Belastingdienst/Toeslagen hiervoor beleid gemaakt. Dit beleid komt erop neer dat op het moment dat Belastingdienst/Toeslagen weet dat er bij een DT-beschikking een te hoog bedrag is vastgesteld, eerst beoordeeld moet worden of er een wettelijke basis is om tot een herziening over te gaan. Als deze basis er is, dan zal Belastingdienst/Toeslagen zo snel mogelijk overgaan tot het herstellen van de te hoge vaststelling. Dus ook als Belastingdienst/Toeslagen eerder een fout heeft gemaakt.

Belastingdienst/Toeslagen hanteert dit beleid omdat het belangrijk is dat de toeslagen alleen terecht komen bij die mensen die er recht op hebben. Belastingdienst/Toeslagen moet namelijk zorgen voor een doelmatige en rechtmatige uitvoering van de inkomensafhankelijke regelingen, op basis van zowel de materiewetten waarin de gerechtigheid tot de toeslag is geregeld als de bepalingen in de Awir (Kamerstukken II, 2004-2005, 29764, nr.3, p.4). Een te hoge en onjuiste vaststelling brengt een onterechte besteding van publieke middelen met zich mee. De herziening is dan ook bedoeld als een correctie op een onjuiste en te

hoge vaststelling en niet als een straf. Als een behandelaar van Belastingdienst/Toeslagen toch niet wil overgaan tot herziening ten nadele van de belanghebbende, dan moet de kwestie worden voorgelegd aan RTP.

Daarnaast zal aan de belanghebbende moeten worden medegedeeld waarom gebruik wordt gemaakt van de herzieningsbevoegdheid. Dit geldt zeker wanneer een negatieve beslissing wordt genomen op een bezwaarschrift tegen een herziening van een DT-beschikking.

Ten slotte mag een DT-beschikking niet meer worden herzien op basis van artikel 21 van de Awir, indien vijf jaar zijn verstreken na de laatste dag van het berekeningsjaar. Voor het berekeningsjaar 2006 geldt dus dat deze herziening niet meer mogelijk is vanaf 1 januari 2012.

8.2.3. Herzien in het voordeel van de belanghebbende

Een herziening in het voordeel van de belanghebbende kan voortkomen uit een verzoek of bezwaarschrift. De herziening naar aanleiding van een bezwaarschrift is beschreven in paragraaf 8.2.4. Daarnaast kan Belastingdienst/Toeslagen uit eigen beweging (ambtshalve) een DT-beschikking herzien. Hiervan is sprake als er geen bericht van de klant aan ten grondslag ligt, maar Belastingdienst/Toeslagen zelf constateert dat de beschikking onjuist is.

Na een geheel of gedeeltelijk afwijzende DT-beschikking kan de belanghebbende een nieuwe aanvraag doen. Dit is geregeld in [artikel 4:6](#), eerste lid, van de Awb. Met een dergelijke 'nieuwe aanvraag' vraagt de belanghebbende eigenlijk Belastingdienst/Toeslagen om ten gunste van hem terug te komen op een eerder genomen, geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking. Artikel 4:6 stelt hierbij als voorwaarde dat de belanghebbende nieuwe gebleken feiten of veranderde omstandigheden meldt. Indien hij dit niet doet mag de aanvraag direct worden afgewezen onder verwijzing naar de eerdere beschikking (artikel 4:6, lid 2, van de Awb).

Naast de algemene bevoegdheid van artikel 4:6 van de Awb kent de Awir sinds 2011 voor BT een verplichting om in bepaalde gevallen de DT-beschikking te herzien in het voordeel van de belanghebbende. Dit is neergelegd artikel 21a van de Awir. Artikel 21a verschilt hierin van artikel 21, omdat artikel 21 een bevoegdheid bevat. In tegenstelling tot artikel 21 van de Awir bevat artikel 21a echter geen bevoegdheid maar een verplichting. Hoewel artikel 21a pas vanaf 2011 in de Awir opgenomen is, wordt deze ook toegepast op oudere jaren. De achterliggende reden van artikel 21a van de Awir is dat iedereen de toeslag krijgt waar hij recht op heeft.

In de praktijk zal een belanghebbende meestal een herzieningsverzoek doen zonder daarbij een welke wettelijke bepaling aan te geven. Dergelijke verzoeken moeten worden opgevat als een verzoek om toepassing van artikel 21a van de Awir. Op deze verzoeken zal een primair besluit moeten worden genomen. Tegen de beslissing op het verzoek kan de belanghebbende eventueel bezwaar maken.

Let op

Artikel 21a van de Awir is niet van toepassing op de tegemoetkoming kosten kinderopvang uit 2005, omdat de Awir hierop niet van toepassing is.

Herzieningsmogelijkheden

Artikel 21a van de Awir is nader uitgewerkt in artikel 5a van de Uitvoeringsregeling. In dit artikel is bepaald wanneer wel en niet herzien moet worden. Uitgangspunt hierbij is dat altijd wordt herzien als “BT is gebleken” dat de DT-beschikking onjuist is. Het blijft echter wel aan de belanghebbende om aan te tonen dat de DT-beschikking onjuist is. Als een belanghebbende met een gemotiveerd verzoek komt, waaruit blijkt dat de tegemoetkoming onjuist is, kan direct worden herzien. Indien een belanghebbende geen feiten of omstandigheden in zijn verzoek aandraagt of indien deze feiten of omstandigheden al eerder zijn aangedragen, kan het verzoek direct worden afgewezen. Indien er een gemotiveerd verzoek ligt, maar de belanghebbende heeft onvoldoende bewijsstukken overlegd, dan moet de belanghebbende in de gelegenheid worden gesteld alsnog de bewijsstukken te overleggen. Daarnaast geldt dat als na de DT-beschikking bij Belastingdienst/Toeslagen (ambtshalve) twijfel ontstaat over de juistheid (zonder dat de belanghebbende hierop wijst), het niet aan B/T is om uitgebreid onderzoek te doen.

Op de hoofdregel dat altijd wordt herzien bestaat een aantal uitzonderingen:

- Er wordt niet meer herzien als vijf jaar zijn verstreken na de laatste dag van het berekeningsjaar. Hierbij moet onderscheid worden gemaakt tussen een herzieningsverzoek van de belanghebbende en een constatering van Belastingdienst/Toeslagen dat de DT-beschikking onjuist is (zonder dat de belanghebbende hierop wijst). Bij een herzieningsverzoek is het moment van het verzoek bepalend, waarbij tevens artikel 6:9 van de Awb geldt (zie paragraaf 2.1.4. van het handboek Awb). Bij een constatering van Belastingdienst/Toeslagen is het moment van constateren bepalend.

Voor het berekeningsjaar 2006 betekent dit bijvoorbeeld dat een verzoek dat na 31 december 2011 wordt gedaan direct wordt afgewezen en dat vanaf 1 januari 2012 er geen herzieningen op initiatief van B/T over dat berekeningsjaar meer plaats vinden.

- Er wordt niet herzien als de onjuistheid van de DT-beschikking het gevolg is van nieuwe jurisprudentie en de beschikking dateert van voor de uitspraak. Als een belanghebbende nalaat zelf in bezwaar en/of beroep te gaan, kan hij niet meeliften op het succes van een ander. Deze uitzondering geldt niet als de minister anders heeft bepaald, maar die situatie heeft zich nog niet voorgedaan.
- Er wordt niet herzien als de onjuistheid van de DT-beschikking het gevolg is van nieuw beleid van de minister en de beschikking dateert van voor het nieuwe beleid, tenzij de minister anders heeft bepaald.

Een voorbeeld hiervan is de beslissing om bij overlijden niet langer te herleiden als er een achterblijvende partner of medebewoner is. Dit is vanaf berekeningsjaar 2012 in de wet opgenomen, maar de staatssecretaris heeft op 16 juni 2011 (namens de minister) al bepaald dat het herzien niet meer gebeurt bij beschikkingen met een dagtekening van na 31 december 2010. Voor het

herleiden geldt dus dat een DT alleen wordt herzien als deze gedagtekend is na 31 december 2010.

- Er wordt niet herzien als de onjuistheid van de DT-beschikking het gevolg is van het feit dat niet tijdig een beroep op een faciliteit is gedaan, die alleen op verzoek wordt toegepast. Voor een aantal faciliteiten geldt een termijn waarbinnen het verzoek gedaan moet worden. Als de belanghebbende deze termijn laat verstrijken, mag niet op basis van artikel 21a alsnog de faciliteit worden toegekend.

Voor de toeslagen gaat het om de volgende faciliteiten:

- 10%-regeling (artikel 8, lid 4, Awir) (vervallen vanaf berekeningsjaar 2012)
- hardheidsclausule (artikel 47 Awir + artikel 9 Uitvoeringsregeling Awir)
- bijzondere gevallen uit hoofdstuk 2 van het Besluit huurtoeslag

Voorbeeld 1:

Een belanghebbende heeft huurtoeslag en zorgtoeslag ontvangen. Als nu blijkt dat er 200 euro te veel aan huurtoeslag is toegekend, maar 500 euro te weinig aan zorgtoeslag, dan zullen doorgaans beide toeslagen herzien worden, waardoor de belanghebbende per saldo 300 euro extra ontvangt (200 terugbetalen aan huurtoeslag en 500 extra ontvangen aan zorgtoeslag). Wanneer echter de 200 euro aan te veel betaalde huurtoeslag niet kan worden teruggevorderd (omdat artikel 21 niet mag worden toegepast), wordt voor de zorgtoeslag maar 300 euro extra toegekend.

Voorbeeld 2:

Een belanghebbende en diens ex-partner hebben in 2006 elk zorgtoeslag ontvangen voor een alleenstaande, 403 euro. Omdat er toen eigenlijk sprake was van toeslagpartnerschap heeft een van beide eigenlijk recht op een bedrag van 1.156 euro en de ander geen recht.

Wanneer nu een van beiden alsnog met het verzoek komt om zijn bedrag te corrigeren naar 1.156 euro maar de zorgtoeslag van de ex-partner mag niet meer herzien worden, dan betekent deze uitzondering, dat aan de verzoeker nu (slechts) een bedrag van 753 euro worden toegekend (zijnde 1.156 minus de 403 die niet teruggevorderd kan worden). Omdat er al eerder 403 euro was toegekend leidt dit tot een nabetaling van 350 euro.

8.2.4. Naar aanleiding van een bezwaarschrift

Wanneer een belanghebbende een bezwaarschrift tegen een DT-beschikking heeft ingediend, dat aan alle voorwaarden voldoet (zie paragraaf 2.1 van het handboek Awb), zal naar aanleiding daarvan een heroverweging plaatsvinden. Deze heroverweging kan leiden tot een herziening van het voorschot. De wettelijke basis voor deze herziening is artikel [7:11](#), lid 2, van de Awb. (zie ook paragraaf 2.3 van het handboek Awb). Wanneer dus blijkt dat de toeslag op een te laag bedrag is vastgesteld, wordt deze herzien naar aanleiding van het bezwaarschrift.

Wanneer het bezwaarschrift niet aan alle voorwaarden voldoet, bijvoorbeeld omdat dit te laat is ingediend, kan de toeslag soms toch herzien worden, maar dan op basis van artikel 21a van de Awir. Dit is echter dan geen beslissing op bezwaar, maar een nieuw primair besluit. Voor de herziening gelden dan wel de regels van artikel 21a, zoals hierboven beschreven. Op het bezwaarschrift zal dan ook nog wel een beslissing genomen moeten worden, maar dit zal dan niet-ontvankelijk zijn. De belanghebbende krijgt dan twee beschikkingen: een beslissing op bezwaar (niet-ontvankelijk) en een primair besluit (herziening van de toeslag).

Het is niet mogelijk om iemand slechter te maken van zijn bezwaarschrift. Dit wordt het verbod op reformatio in peius genoemd. Dit betekent echter niet dat als tijdens de bezwaarbehandeling wordt ontdekt dat een DT-beschikking te hoog is, dit niet mag worden aangepast. In artikel 6:18, lid 1, van de Awb is namelijk bepaald dat het feit dat er een bezwaar is ingediend niet betekent dat de bevoegdheid uit artikel 21 van de Awir komt te vervallen. Of de toeslag moet worden herzien wordt dan echter getoetst aan de regels van artikel 21, zoals hierboven beschreven,